

OPONENTSKÝ POSUDEK DIPLOMOVÉ PRÁCE:

Příloha k protokolu o státní bakalářské zkoušce.

DIPLOMANT: VEDRAL Milan**Obor: Herectví ALD****OPONENT DIPLOMOVÉ PRÁCE: MgA. Jiří Havelka, Ph.D.**

Diplomant Milan Vedral ve své práci Tréma jako pojem a její psychologické a fyziologické projevy nezapře předchozí studium psychologie, a to nejen obsahem své práce, ale především jejím formálním zpracováním. Práce snese v mnoha ohledech měřítko uplatňované častěji na vědeckých než múzických akademiích. Student skutečně postupuje tak, jak se sluší na vědeckou práci, tedy začíná vymezením termínu, od etymologického základu, přes terminologické zařazení, kategorizaci projevů (rozdíl mezi strachem, trémou, nervozitou atd.) až k fyziologickým procesům, nebojí se pojmů jako je subjektivní frustrační tolerance případně popis Yerkes-Dodsonova zákona, kriticky přistupuje k citovaným statím a tvoří vlastní závěry. Vše směřuje ke snaze prozkoumat možnosti nakládání s trémou z pohledu profesionálního herce, případně obecněji performerera vůbec.

V druhé části k tomuto účelu použije osobní zážitky z veřejného vystupování od dětství po studium na DAMU. Možnosti zmírnění trémy tak, aby neměla devastační vliv na samotný výkon performerera, sleduje od farmakologických řešení, přes hypnózu až ke spolupráci herce a režiséra. V některých momentech zde práce občas padá o několik stylistických i argumentačních pater pod svůj standard, například: „Nalezl jsem několik zajímavých poznatků, které se jistě do této kapitoly hodí. Nicméně k některým článkům jsem se bohužel nedostal tak blízko, protože mají chráněný placený přístup, ale rozhodně neuškodí, je alespoň okrajové zmínit.“

Osobně mi v práci chybí určitý teatrologičtější pohled na trému, která je - slovy diplomanta - vždy spojena s veřejným vystupováním. Tedy s jevištěm, pódiem, zkrátka se vstupem do estetického znakového systému. A zde je myslím opomenuta celá nejen sémanticky, ale také antropologicky zajímavá oblast, kdy lze trému nahlížet jako strach z očekávání, jak budu vnímán, jak

budu kódován a dekódován, profesor Mikeš by řekl, jak budu čten, je to strach ze vstupu za rám, za zrcadlo, z transformace v médium, v komunikační nástroj, kdy se z originálu stává znak, a přitom zůstává - v případě vědomé bytosti - nadále originálem. Diplomant se této sféry několikrát jemně dotkne (rozdíl hrajícího já a pozorujícího já, tréma jako strach ze ztráty sama sebe atd.), ale hlouběji a komplexněji tento fenomén nezkoumá.

Přes tyto výtky **doporučuji jednoznačně práci k obhajobě.**

Otázky:

- Zažil jste někdy sám na sobě případně u kolegů skutečně paralyzující trému?
- Jaké výhody může mít z vašeho pohledu tréma pro performerera?
- Vidíte nějaká pojítka mezi trémou, jak ji v práci definujete, a dialogickým jednáním?

Návrh klasifikace A, B, C, D, E, F (bude doplněn v průběhu obhajoby):

Datum: 18.6. 2018

MgA. Jiří Havelka, Ph.D.

.....
p o d p i s